

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัย เรื่องการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง ในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครอง 2) ศึกษาผลของการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ปกครองและ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การศึกษาการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบ PAR (Participation Action Research) มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 528 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในเขตอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัย โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจบริบทของชุมชนและข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของตนในการส่งเสริมพัฒนาการบุตรที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. แผนกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
5. แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบสำรวจบริบทของชุมชนและข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1.2 ออกแบบแบบสำรวจชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับขอบเขตและแนวทางการวิจัยครั้งนี้

1.3 จัดพิมพ์แบบสำรวจชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข

1.4 การหาประสิทธิภาพของแบบสำรวจชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ 1 ท่าน ด้านจิตวิทยา 1 ท่านและด้านการวัดและประเมินผลอีก 1 ท่าน พิจารณาความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruency: IOC) ความถูกต้องของหลักการสร้างเนื้อหา การจัดพิมพ์ ทั้งนี้เกณฑ์ความสอดคล้อง (IOC) ใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดจุดประสงค์ข้อนั้น

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่า IOC ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.67-1 แสดงว่า แบบสำรวจชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถนำมาใช้ได้

1.5 ปรับปรุง แบบสำรวจชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของตนในการส่งเสริมพัฒนาการบุตรที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2 ออกแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของตนด้านการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับขอบเขตและแนวทางการวิจัยครั้งนี้

2.3 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของตนในการส่งเสริมพัฒนาการบุตรที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข

2.4 การหาประสิทธิภาพของแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของตนในการส่งเสริมพัฒนาการบุตรที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ 1 ท่าน ด้านจิตวิทยา 1 ท่านและด้านการวัดและประเมินผลอีก 1 ท่าน พิจารณาความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruency: IOC) ความถูกต้องของหลักการสร้าง เนื้อหา การจัดพิมพ์ ทั้งนี้เกณฑ์ความสอดคล้อง (IOC) ใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่า IOC ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.67-1 แสดงว่า แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของตนในการส่งเสริมพัฒนาการบุตรที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถนำมาใช้ได้

2.5 ปรับปรุง แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของตนในการส่งเสริมพัฒนาการบุตรที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ถูกต้องเหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3. การสร้างและหาประสิทธิภาพแผนกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

3.1 ศึกษาเอกสาร ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจบริบทชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้วจัดกลุ่มเป็นองค์ความรู้ที่ได้เป็นหมวดหมู่

3.2 ออกแบบแผนกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านกล้ามเนื้อใหญ่ ด้านกล้ามเนื้อเล็ก ด้านอารมณ์ สังคม ด้านสติปัญญา ด้านภาษาและการสื่อสาร ด้านการช่วยเหลือตนเอง ซึ่งประกอบด้วยวัตถุประสงค์ กิจกรรม ชี้นำ ชั้นสอน และชั้นสรุป ตลอดจนการวัดและการประเมินผลให้สอดคล้องกับขอบเขตและแนวทางการวิจัยครั้งนี้

3.3 จัดพิมพ์แผนกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข

3.4 การหาประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา พิเศษ 1 ท่าน ด้านจิตวิทยา 1 ท่านและด้านการศึกษาและประเมินผลอีก 1 ท่าน โดยใช้แบบประเมินซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยมีเกณฑ์ การประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

จากนั้นหาค่าเฉลี่ยไป เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ศรีพรรณ สิริพิงศ์ (2542: 187) ได้แนะนำไว้ พบว่า ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเหมาะสม ของแผนกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.76 อยู่ในระดับดีมาก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.31 จากนั้น นำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 0.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

และใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป แสดงว่า มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถนำแผนกิจกรรมดังกล่าวไปใช้ได้

3.5 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4. การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความพึงพอใจ

4.2 ออกแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้สอดคล้องกับขอบเขตและแนวทางการวิจัยครั้งนี้

4.3 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข

4.4 การหาประสิทธิภาพของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ 1 ท่าน ด้านจิตวิทยา 1 ท่านและด้านการวัดและประเมินผล อีก 1 ท่าน พิจารณาความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruency: IOC) ความถูกต้องของหลักการสร้าง เนื้อหา การจัดพิมพ์ ทั้งนี้เกณฑ์ความสอดคล้อง (IOC) ใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่า IOC ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.67-1 แสดงว่า แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถนำมาใช้ได้

ในการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดลองใช้ (Try out) จำนวน 30 ชุด กับผู้ปกครองที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม จากนั้นจึงนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่า 0.73 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้และมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ (de Vaus, 2002).

3.5 ปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. การสร้างและหาประสิทธิภาพแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความพึงพอใจ

5.2 ออกแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้สอดคล้องกับขอบเขตและแนวทางการวิจัยครั้งนี้

5.3 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข

5.4 การหาประสิทธิภาพของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ 1 ท่าน ด้านจิตวิทยา 1 ท่านและด้านการวัดและประเมินผล

อีก 1 ท่าน พิจารณาความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruency: IOC) ความถูกต้องของหลักการสร้าง เนื้อหา การจัดพิมพ์ ทั้งนี้เกณฑ์ความสอดคล้อง (IOC) ใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่า IOC ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.67-1 แสดงว่า แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สามารถนำมาใช้ได้

5.5 ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้ถูกต้อง เหมาะสม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการสำรวจบริบทชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัย เพื่อสำรวจข้อมูลเบื้องต้นและสรุปองค์ความรู้ที่ได้
2. ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของตนในการดูแลบุตรที่มีความต้องการพิเศษและแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. รวบรวมองค์ความรู้ที่ได้จากการสำรวจและสัมภาษณ์จากผู้ปกครองเพื่อสังเคราะห์และสร้างเป็นแผนกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ผู้วิจัยและผู้ปกครองจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยจัดเป็นฐานความรู้ทั้งหมด 6 ฐาน มีผู้ปกครองจำนวน 30 คน และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 30 คน เข้าร่วมกิจกรรม โดยแบ่งผู้ปกครองและเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นกลุ่มๆ ละ 5 คู่ รวมผู้ปกครองและเด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมฐานละ 10 คน เข้าร่วมกันปฏิบัติและเรียนรู้ร่วมกันโดยสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้าเรียนรู้ตามฐานการเรียนรู้ต่างๆ โดยมีวิทยากรและผู้วิจัยทำหน้าที่อธิบายความสำคัญและขั้นตอน วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแล้วสาธิตขั้นตอนให้ผู้ปกครองและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากนั้นให้ผู้ปกครองและเด็กที่มีความต้องการพิเศษลงมือปฏิบัติ โดยจะใช้เวลาในฐานประมาณ 50 นาที รวมหมดทุกฐานเป็นเวลา 1 วัน โดยมีรายละเอียดของฐานการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

4.1 ฐานที่ 1 การส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ประกอบด้วย กิจกรรมม้าก้านกล้วย และกิจกรรมตีวงล้อ

4.2 ฐานที่ 2 การส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็ก ประกอบด้วย กิจกรรมสานปลาตะเพียนจากใบมะพร้าวและกิจกรรมพิมพ์ภาพจากวัสดุธรรมชาติ

4.3 ฐานที่ 3 การส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะการช่วยเหลือตนเอง ประกอบด้วย การแปรงฟันด้วยถ่าน และกิจกรรมล้างมือให้สะอาด

4.4 ฐานที่ 4 การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม อารมณ์ ประกอบด้วย กิจกรรมยิงกบ และกิจกรรมเป่ากบ

4.5 ฐานที่ 5 การส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสาร ประกอบด้วย กิจกรรมจับคู่ภาษาคำเมืองกับภาพ และกิจกรรมร้องเพลงกล่อมเด็ก

4.6 ฐานที่ 6 การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย กิจกรรมเรขาคณิตจากโคลอย และกิจกรรมหมากเก็บเม็ดมะขาม

5. สรุปผลกิจกรรม สอบถามและสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อรูปแบบการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ลักษณะได้แก่ ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ รายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากสำรวจบริบทชุมชนและผลการสัมภาษณ์ผู้ปกครองโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1 สถิติพื้นฐาน

- ค่าร้อยละ (Percentage)
- ค่าเฉลี่ย (mean)
- ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (วาโร เฟ็งส์วีสดี, 2546: 88) คำนวณจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์งานวิจัย
ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. ค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P	แทน	ค่าร้อยละ
f	แทน	ความถี่ที่ต้องการหาค่าร้อยละ
N	แทน	ความถี่ทั้งหมด

3. ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) คำนวณจากสูตร (ศรีพรรณ สิริพิงค์, 2537 : 108)

$$\bar{x} = \frac{\Sigma x}{n}$$

\bar{x} = ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด

Σx = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	คือ	ค่าของข้อมูลแต่ละตัวหรือจุดกึ่งกลางชั้นแต่ละตัว
	\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	n	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง